

CHANNEL CLASSICS

CCS 42320

Silhouettes

ANNA FEDOROVA PIANO DANA ZEMTSOV VIOLA

Debussy | Milhaud | Clarke | Werkman | Enescu

Dana Zemtsov

Winner of numerous competitions and developing an outstanding career, Dana Zemtsov is one of the most promising international viola soloists of her generation. Highlights include Dana's performance of the Bartók Viola Concerto in Tallinn, two concerts of Mozart's Concertante in the Main Hall of the Concertgebouw Amsterdam with the Netherlands Philharmonic Orchestra, playing chamber music with Janine Jansen and Martin Fröst at the Utrecht Chamber Music Festival, and a recital in Carnegie Hall, New York. In 2016 Dana was invited to join the 43rd International Viola Congress as a Guest of Honor together with renowned violists such as Ettore Causa, Bruno Giuranna and Tabea Zimmermann. In 2012 she signed an exclusive record deal with Channel Classics Records. Three critically acclaimed albums have been released so far: 'Enigma' (2014), 'Romantic Metamorphoses' (2015) and 'Essentia' (2018). The 2018 release was her first orchestra recording, with the Estonian National Symphony Orchestra under the baton of Daniel Raiskin.

Dana is 1st Prize laureate of several competitions in Luxembourg, Italy, Austria, Germany, Portugal and The Netherlands. In 2010 she won the Dutch competition 'Evening of the Young Musician', became the 'Young Musician of the Year' and represented The Netherlands at the 'Eurovision Young Musicians Competition' in Vienna. She has also been awarded the prestigious Anton Kersjesprijs 2014 and has been invited to perform at the celebration of the 25th anniversary of the Kersjesfonds in the big hall of the Concertgebouw Amsterdam.

Dana is regularly appearing on the most important international stages, such as the Royal Concertgebouw Amsterdam, Tivoli Vredenburg Utrecht, St. Petersburg Philharmonic Hall and Carnegie Hall New York. Dana plays chamber music with Janine Jansen, Itzhak Perlman, Pieter Wispelwey, Martin Fröst and Anna Fedorova.

As a soloist, Dana performs with the Netherlands Philharmonic Orchestra, Sinfonia Rotterdam, Lake Forest Symphony Orchestra, Stuttgarter Philharmoniker, Bergische Symphoniker, St. Michael String Orchestra, Arnhem Philharmonic and

Estonian National Symphony Orchestra, collaborating with conductors such as Conrad van Alphen, Daniel Raiskin, Fabio Mechetti, Otto Tausk and Leif Segerstam. International tours brought and continue to bring Dana to Finland, Denmark, Germany, Mexico, Peru and the USA. She participated in the 'Stars of Tomorrow' tour in Germany. Performing at the main classical music festivals in the Netherlands such as the Delft Chamber Music Festival, Grachten Festival and the International Chamber Music Festival Utrecht, she furthermore appears at international festivals such as Kuhmo (Finland), Hemsing Festival (Norway), Davos Festival (Switzerland), West Cork Festival (Ireland) and International Music Festival Koblenz (Germany).

Dana was born in 1992 in Mexico City. At the age of five she received her first music lessons from her grandmother and from her parents, both viola players (Mikhail Zemtsov and Julia Dinerstein). She studied at the Conservatory of Maas-tricht with the famous viola virtuoso Michael Kugel.

Anna Fedorova

Anna Fedorova is one of the world's premier pianists. From an early age, she demonstrated an innate musical maturity and astounding technical abilities. Her live recording of Rachmaninoff's 2nd Piano Concerto has over 25 million hits on YouTube, which makes it the most watched classical concerto. This recording is highly acclaimed by critics and renowned musicians. She regularly performs at the world's most prestigious concert halls such as the Royal Concertgebouw Amsterdam, the New York Carnegie Hall, Paris Théâtre des Champs-Élysées, the Palacio de Bellas Artes in Mexico City, the Zurich Tonhalle, the Warsaw Philharmonic, Bunka Kaikan in Tokyo, Sage Gateshead in Newcastle, Cadogan Hall in London and many others.

In 2018 she signed an exclusive record deal with Channel Classics Records. Three critically acclaimed albums have been released so far: 'Four Fantasies' (2018), 'Storyteller' (2019) and 'Rachmaninoff: Piano Concerto No. 1' (2020).

Anna Fedorova and Dana Zemtsov

Anna's engagements included appearances at the Bergen Festival in Norway, Annecy Music Festival in France, Menuhin Festival in Switzerland, Ravinia Festival in the USA as well as performances with the Royal Philharmonic Orchestra, Kyoto Symphony Orchestra, the Orchestra Lamoureux, the Dallas Symphony Orchestra, Hong Kong Philharmonic Orchestra, Yomiuri Nippon Symphony Orchestra, Netherlands Philharmonic Orchestra, the Boston Philharmonic Youth Orchestra, Philharmonia Orchestra, Bournemouth Symphony Orchestra, the Nordwest-deutsche Philharmonie Orchestra, St. Gallen Orchestra and many others.

During the season 2015-2016 Anna was the artist-in-residence in Edesche Concert Hall in Ede, Netherlands. In 2017 she became the artistic director and co-founder of the International Chamber Music Festival Ede, which has resulted in two successful festivals to date. Highlights of 2019 included engagements with the Philharmonia Orchestra and Utah Symphony Orchestra, Tangos with Marcelo Nisinman in the Concertgebouw Amsterdam, tours in Japan and Brasil with the State Symphony Capella of Russia and the Boston Philharmonic Youth Orchestra respectively, and the Sintra Festival in Portugal.

Anna graduated from the Lysenko School of Music in Kyiv, where she studied with Borys Fedorov, and the Accademia Pianistica in Imola, where she studied with Leonid Margarius. Anna received her master's degree and artist diploma at the Royal College of Music in London under the guidance of Norma Fisher. She has also been receiving regular artistic guidance from András Schiff, Steven Isserlis and Menahem Pressler.

Silhouettes

Do you know that feeling when coming to a new place as if the atmosphere you are in has been with you forever, recognizing it like an old friend? Our upbringing was similar, and filled with Guy de Maupassant, Gustave Flaubert, Victor Hugo, Alexandre Dumas, Jean de La Fontaine, Pierre Richard, Louis de Funès, Georges Brassens, Édith Piaf, Charles Trenet. This could be a logical explanation for us both experiencing this sense of familiarity every time we cross the border to France. Or maybe we have lived some of our previous lives in these surroundings that they seem so close to us?

This is by no means a story about France. Each piece in this album has its own story, its own thoughts and feelings. However, throughout it, if you listen with your eyes closed, you will occasionally sense the presence of a furtive silhouette 'à la Française'.

Dana & Anna

Saved from oblivion

Very few listeners are likely to have ever heard the first composition on this CD. Yet it is one of the most remarkable pieces of twentieth-century chamber music to have originated from England: the Sonata for viola and piano, dating from 1919, written by Rebecca Clarke (1886-1979). Born of an American father and German mother, she was a contemporary of Maurice Ravel, Igor Stravinsky and Béla Bartók. She grew up in England, studied the violin, and became the first female composition pupil of Sir Charles Stanford (who taught Holst, Vaughan Williams and Bridge) at the Royal College of Music. After commencing as a violinist, on Stanford's advice Clarke switched to the viola and went on to pursue a successful career as a soloist and chamber musician. As a violist she was the only female player in the Queen's Hall Orchestra under the conductor Henry Wood. She earned her livelihood through numerous concert appearances in England and the USA, where she spent the last forty years of her life. Rebecca Clarke was befriended with Ralph Vaughan Williams and Gustav Holst, and performed with celebrated players including Myra Hess, Pablo Casals, Arthur Rubinstein, Jacques Thibaud, Percy Grainger, Jascha Heifetz, Bronislaw Huberman, Arthur Schnabel,

Joseph Szigeti and Jelly d'Arányi. This goes to explain why her own oeuvre consists largely of chamber music. The Sonata for viola and piano and the Piano Trio are even among her most recorded compositions.

Although Clarke described the Viola Sonata as “that one little whiff of success that I've had in my life”, the work met with scepticism when it was published in 1921 – “the rumour went around that I hadn't written the stuff myself”, Clarke recalled. A critic had suggested that her name was really a pseudonym for Ernest Bloch! “Perhaps in the old days people used to think it wasn't quite nice for a girl to compose!”, Rebecca Clarke wrote in a draft of a lecture ‘The Woman Composer – Then and Now’ in 1945. In 1919 she had submitted here Viola Sonata for the Coolidge Composition Competition under the pseudonym ‘Anthony Trent’. When her piece gained a very close second place after Ernest Bloch's Suite for viola, the jury wished to know the true identity of the composer. Thus, Rebecca Clarke became a *cause célèbre* in England and the USA. It would seem that in the Viola Sonata the tragic events of the First World War had driven Clarke away from romanticism and towards more modern sounds. The French poet Alfred de Musset inspired her. On the first page of the sonata, Clarke gives us a quote from his ‘La Nuit de mai’. While the mood of the piece may be clearly English, with echoes of folk dances, Claude Debussy and Maurice Ravel are more likely to have been her examples.

A slow waltz

It is therefore appropriate that this CD programme is interwoven with several familiar piano pieces by Debussy, who had died only shortly before in 1918. They include *La plus que lente* (More than slow), a waltz which he wrote in 1910, shortly after publication of his first volume of *Préludes*. The piece was intended as a teasing allusion to the *valse lente* (slow waltz) which was becoming so popular in the social life of his time. Thus, Debussy's direction ‘Molto rubato con morbidez-za’ – in a very free tempo and with morbidity.

The ‘old’ suite in a modern coat

The programme jumps forward a hundred years to the Suite for viola and piano by the contemporary composer Arne Werkman, born in The Hague in 1960. He grew up in Geneva and in France, studying at the Geneva Conservatory and the city's university (musicology and the humanities). In the early 1990s he pursued his composition studies with Tristan Keuris at the Utrecht Conservatory. As a pianist Arne Werkman has given recitals in Switzerland, Germany, Italy, France and the Netherlands. He taught music history and theory at the Hellendaal Violin Institute in Rotterdam (2003-2005) and elsewhere. His music is frequently performed in the Netherlands and abroad. In 1992 Werkman took the initiative to compose music for the state opening of Parliament, when his *Intermezzi* were performed in the Hall of Knights by members of Residentie Orkest The Hague in the presence of H.M. Queen Beatrix. His *Alice in Wonderland*, after the book by Lewis Carroll, was premiered in the year 2000 in the Stedelijk Museum Amsterdam by Emmy Verhey and Camerata Antonio Lucio, and in 2006 his *Caprice* for violin, cello, piano and harp was performed in the Rachmaninov Hall of the Moscow Conservatory.

In his Suite for viola and piano, Arne Werkman has shed his contemporary light on the Baroque genre of the suite, filling that ‘traditional’ form with modern content. Through its motoric motion, the pattern of time-honoured, contrasting dances such as the Allemande, Branle and Pavane are clearly recognisable, but the harmonies reveal the composer of our time. The Tarantella that brings the suite to a brilliant conclusion is more or less modelled after the tarantellas of the nineteenth-century violin virtuoso Nicolò Paganini. Arne Werkman dedicated his suite to the ‘violist family’ Zemtsov, thus making a welcome new contribution to the repertoire of the viola.

The sensuality of Debussy

The next work evokes another world and another era. It is one of the most popular pieces by Claude Debussy: *Clair de Lune* (Moonshine). Inspired by the poem of the same name written in 1869 by Paul Verlaine, it is an atmospheric piano piece with undulating chords, in which Debussy perfectly captured in sound the poet's

sensual and somewhat melancholy lines: “Your soul is a select landscape, where charming masqueraders and bergamaskers go playing the lute and dancing, and almost sad beneath their fantastic disguises”.

Exile in the USA

The French composer Darius Milhaud (1892-1974) was thirty years younger than Debussy, being a contemporary of Francis Poulenc, George Auric and Arthur Honegger, with whom for some time he formed the well-known *Groupe des Six*. The six composers wrote typically French music with a wink of the eye, quoting idioms and styles of the past, undermining existing rules, and sprinkling serious classical music with touches of ballroom, café-chansons and jazz. Conspicuous in all this was their interest in the musical heritage, in dated forms, in the clear lines of classicism. In this trant Milhaud composed no less than eighteen string quartets between 1912-1951! Brought up in a Jewish family in Aix-en-Provence, after the Nazi invasion of France Milhaud saw no option but to leave his fatherland and emigrate to the USA, where he was offered a teaching post at Mills College in Oakland, California. During his seven American years he was very active as a teacher and composer. His three works for viola and piano, including the Sonata no.1 op. 240, date from 1943-44. Like Arne Werkman, in this piece Darius Milhaud glances back at the Baroque suite, despite the title ‘sonata’. It is based on “unpublished and anonymous themes of the eighteenth century”. The first movement starts in the manner of a minuet, and the second is clearly a German ‘allemande’ dance, even though Milhaud ironically called it a ‘Française’. Thus, from The New World, Milhaud created a light-footed homage to the Baroque music of ‘old’ Europe, with references to the French style, and to Johann Sebastian Bach in the first and third movements.

Echoes from Romania

As a phenomenal violinist and highly imaginative composer, the Romanian George Enescu put his land on the map for the rest of the world to see. After studying with colleagues of Johannes Brahms in Vienna and with Jules Massenet and

Gabriel Fauré in Paris, Enescu went on to enjoy one of the most impressive solo and chamber music careers of his time. He taught a host of violinists, including Yehudi Menuhin and Arthur Grumiaux, formed a duo with the celebrated pianist Alfred Cortot, and was primarius of the Enescu Kwartet. Having given a farewell recital with Menuhin in 1950, five years later he died of a stroke in Paris. His Concert Piece for viola and piano was written in 1906 for a competition. It is a lyrical work in the style of a rhapsody, in which Enescu created a mix of Impressionism and Romanian folk music.

This colourful excursion into the viola repertoire concludes with an arrangement for viola and piano of Claude Debussy’s atmospheric song ‘Beau Soir’ (Fair Evening). At the age of only fifteen or sixteen, the youthful Debussy put these beautifully melancholic verses by Paul Bourget to music.

Clemens Romijn

Translation: Stephen Taylor

Silhouettes

Ken je het gevoel dat wanneer je op een nieuwe plek komt het soms lijkt of de sfeer waarin je terecht bent gekomen altijd al deel van je was, alsof je een oude vriend herkent? We zijn allebei opgegroeid met Guy de Maupassant, Gustave Flaubert, Victor Hugo, Alexandre Dumas, Jean de La Fontaine, Pierre Richard, Louis de Funès, Georges Brassens, Édith Piaf, Charles Trenet... Dit zou een logische verklaring kunnen zijn van die vreemde vertrouwdheid die we elke keer ervaren als we de grens met Frankrijk oversteken. Of hebben we misschien enkele van onze vorige levens in deze omgeving geleefd waardoor ze voor ons zo dichtbij lijkt?

Deze cd vertelt zeker geen verhaal over Frankrijk. Want elk stuk op dit album heeft zijn eigen verhaal, zijn eigen gedachten en gevoelens. Maar als je met je ogen dicht luistert, voel je af en toe de aanwezigheid van een heimelijk silhouet 'à la Française'.

Dana & Anna

Gered uit de vergetelheid

De kans is groot dat maar weinig luisteraars het eerste werk op deze cd ooit gehoord hebben. En dat terwijl het een van de meest bijzondere twintigste-eeuwse kamermuziekwerken uit Engeland is: de Sonate voor altviool en piano uit 1919 van Rebecca Clarke (1886-1979). Zij was de dochter van een Amerikaanse vader en een Duitse moeder, en een tijdgenoot van Maurice Ravel, Igor Stravinsky en Béla Bartók. Ze groeide op in Engeland, studeerde eerst viool, en werd toen de eerste vrouwelijke compositie leerling van Sir Charles Stanford (leraar van Holst, Vaughan Williams en Bridge) aan het Royal College of Music. Clarke was aanvankelijk violist, totdat ze op aanraden van Stanford overging op altviool en zo een succesvolle carrière als solist en kamermusicus begon. Als altvioliste speelde ze als enige vrouw in het Queen's Hall Orchestra onder dirigent Henry Wood. Ze voorzag in haar onderhoud door talrijke concertoptredens in Engeland en de VS, waar ze de laatste veertig jaar van haar leven doorbracht. Ze was bevriend met Ralph Vaughan Williams en Gustav Holst en trad op met grootheden als Myra Hess, Pablo Casals, Arthur Rubinstein, Jacques Thibaud, Percy Grainger, Jascha

Heifetz, Bronislaw Huberman, Arthur Schnabel, Joseph Szigeti en Jelly d'Arányi. Daardoor komt het dat in Rebecca Clarkes eigen werk kamermuziek het grootste deel uitmaakt. De Sonate voor altviool en piano en het Pianotrio behoren zelfs tot de meest opgenomen werken van Clarke.

Zelf omschreef de componiste de Altvioolsonate als 'de enige vleug van succes die ik in mijn leven heb gehad.' Maar het werk werd met scepsis begroet toen het in 1921 werd uitgegeven. 'Er ging het gerucht dat ik het ding niet zelf had geschreven', herinnerde Clarke zich. Een criticus had gesuggereerd dat haar naam eigenlijk een pseudoniem voor Ernest Bloch was! 'Vroeger dachten mensen misschien dat ongepast was om als meisje te componeren!' schreef Rebecca Clarke in een lezing 'The Woman Composer – Then and Now' in 1945. Ze had haar Altvioolsonate in 1919 ingezonden voor de Coolidge Compositie Wedstrijd onder het pseudoniem 'Anthony Trent'. Toen haar werk op het nippertje verloor van de Suite voor altviool van Ernest Bloch, wilde de jury de ware identiteit van de componist weten. Zo werd Rebecca Clarke een 'cause célèbre' in Engeland en de VS. In de Altvioolsonate lijkt het erop dat de tragische gebeurtenissen van de Eerste Wereldoorlog Clarke hadden weggedreven van de Romantiek, naar modernere klanken. De Franse dichter Alfred de Musset inspireerde haar: bovenaan het werk staat een citaat uit zijn 'La Nuit de mai'. Al hangt er een duidelijk Engelse sfeer boven het stuk, met echo's van Engelse volksdansen, toch lijken eerder Claude Debussy en Maurice Ravel Clarkes voorbeelden geweest te zijn.

Een langzame wals

Heel toepasselijk is dit cd-programma daarom doorregen met enkele van de bekende solowerken voor piano van Debussy, die nog maar kort tevoren, in 1918, was overleden. Zoals La plus que lente (Meer dan langzaam), een wals die Debussy in 1910 schreef kort na de publicatie van zijn Préludes boek 1. Het stuk was bedoeld als een plagerige knipoog naar de valse lente (langzame wals) zoals die oprukte in het sociale leven van zijn tijd. Vandaar Debussy's voorschrift 'Molto rubato con morbidezza', in een heel vrij tempo en met morbiditeit.

De 'oude' suite in een moderne jas

Een sprong vooruit in de tijd van een eeuw maakt het programma naar de Suite voor altviool en piano van de hedendaagse in Den Haag geboren componist Arne Werkman (*1960). Hij groeide op in Genève en in Frankrijk, en genoot zijn muzikale opleiding aan het Conservatoire de Genève waarnaast hij Musicologie en Letteren aan de Université de Genève studeerde. Begin jaren 1990 zette hij zijn compositiestudie voort bij Tristan Keuris aan het Utrechts Conservatorium. Als pianist gaf Arne Werkman recitals in Zwitserland, Duitsland, Italië, Frankrijk en Nederland. Hij doceerde muziekgeschiedenis en -theorie o.a. aan het Hellendaal Vioolinstituut in Rotterdam van 2003 tot 2005. Zijn muziek is veelvuldig uitgevoerd in binnen- en buitenland. In 1992 nam hij het initiatief tot het componeren van muziek voor Prinsjesdag. Zo werden zijn Intermezzi door leden van het Residentie Orkest in het bijzijn van H.M. Koningin Beatrix in de Ridderzaal uitgevoerd tijdens Prinsjesdag. In 2000 beleefde zijn Alice in Wonderland, naar het boek van Lewis Carroll, zijn première in het Stedelijk Museum te Amsterdam door Emmy Verhey en Camerata Antonio Lucio. En in 2006 klonk zijn Caprice voor viool, cello, piano en harp in de Rachmaninov-zaal van het Moscou Conservatorium. In de Suite voor altviool en piano heeft Arne Werkman zijn hedendaagse licht laten schijnen op het barokke genre van de suite, en die 'traditionele' vorm gevuld met een moderne inhoud. Aan de motoriek is nog duidelijk de gang van de aloude contrasterende dansen als Allemande, Branle en Pavane te herkennen, maar de samenklanken verraden de componist van onze tijd. De Tarantella vormt de spetterende afsluiting van de suite, min of meer naar het voorbeeld van de tarantella's van de negentiende-eeuwse vioolvirtuoso's Nicolò Paganini. Arne Werkman droeg deze suite op aan de 'altvioolfamilie' Zemtsov, en leverde zo een dankbare nieuwe bijdrage aan het repertoire voor altviool.

Sensualiteit van Debussy

Een heel andere wereld en tijd klinkt door in het volgende werk. Het is een van de meest populaire muziekwerken van Claude Debussy: *Clair de Lune* (Maneschijn). Het is een sfeervol pianostuk met golvende akkoorden en geïnspireerd door het gelijknamige gedicht van Paul Verlaine uit 1869. Debussy heeft de sensuele enigs-

zins weemoedige regels perfect in noten gevangen: 'Je ziel is een uitgekozen landschap, waar gemaskerde figuren luit spelen en dansen, en bijna droef zijn onder hun fantasievolle vermommingen.'

Uitgeweken naar de VS

Dertig jaar jonger dan Debussy was de Franse componist Darius Milhaud (1892-1974). Hij was een generatiegenoot van Francis Poulenc, George Auric en Arthur Honegger, met wie hij enige tijd de bekende Groupe des Six vormde. De zes componisten schreven typisch Franse muziek met een knipoog, ze citeerden voorbijgaande idiomaten en stijlen, ondergroeven bestaande reglementen, en doorspekten zwaarwichtig klassiek met flarden balzaalmuziek, café-chansons en jazz. Opvallend bij dit alles was de belangstelling voor het muzikale verleden, voor gedateerde vormen, voor de heldere lijnen van het classicisme. Zo componeerde Milhaud tussen 1912 en 1951 maar liefst achttien strijkkwartetten! Milhaud, die in Aix-en-Provence opgroeide als zoon van joodse ouders, zag zich na de invasie van Frankrijk door nazi-Duitsland gedwongen zijn geboorteland te verlaten en naar de VS te emigreren, waar hem een onderwijspost aan het Mills College in Oakland, Californië werd aangeboden. Gedurende de zeven jaar in Amerika, was hij zeer actief als docent en componist. De drie composities voor altviool en piano, waaronder de Sonate nr.1 opus 240, dateren uit 1943-44. Net als Arne Werkman kijkt Darius Milhaud in dit werk om naar de barokke suite, ook al noemt hij zijn stuk 'sonate'. De basis vormen 'onuitgegeven en anonieme thema's uit de achttiende eeuw'. Zo is in het begin van het eerste deel een menuet te herkennen. En deel twee is overduidelijk een allemande (Duitse dans), al noemt Milhaud die vol ironie een 'Française'. Zo schreef Milhaud vanuit De Nieuwe Wereld een luchtig eerbetoon aan de barokmuziek van het 'oude' Europa, met verwijzingen naar de Franse stijl en in deel één en drie naar Johann Sebastian Bach.

Echo's uit Roemenië

Als fenomenaal violist en fantasievol componist heeft de Roemeen George Enescu zijn land voor de rest van de wereld op de kaart gezet. Opgeleid door collega's

van Johannes Brahms in Wenen, en in Parijs door Jules Massenet en Gabriel Fauré, ontwikkelde Enescu een van de meest indrukwekkende solo- en kamer-muziekcarrières van zijn tijd. Hij was de leraar van een grote schare violisten, onder wie Yehudi Menuhin en Arthur Grumiaux. En hij vormde een duo met de fameuze pianist Alfred Cortot en was aanvoerder van het Enescu Kwartet. Samen met Menuhin gaf Enescu een afscheidsconcert in 1950. Hij overleed in Parijs aan een beroerte in 1955. Zijn Concertstuk voor altviool en piano schreef Enescu in 1906 voor een wedstrijd. Het is een lyrisch werk in de stijl van een rapsodie, en met een mix van impressionisme en Roemeense volksmuziek.

De afsluiting van deze afwisselende excursie door het repertoire voor altviool vormt een bewerking voor altviool en piano van Claude Debussy's sfeervolle lied 'Beau Soir' (Mooie avond). Debussy was nog maar vijftien of zestien toen hij de mooie melancholieke verzen van Paul Bourget op muziek zette.

Clemens Romijn

Clair de lune

Paul Verlaine (1844-1896)

Votre âme est un paysage choisi
Que vont charmant masques et bergamasques
Jouant du luth et dansant et quasi
Tristes sous leurs déguisements fantasques.
Tout en chantant sur le mode mineur
L'amour vainqueur et la vie opportune,
Ils n'ont pas l'air de croire à leur bonheur
Et leur chanson se mêle au clair de lune,
Au calme clair de lune triste et beau,
Qui fait rêver les oiseaux dans les arbres
Et sangloter d'extase les jets d'eau,
Les grands jets d'eau sveltes parmi les marbres.

Moonlight

*Your soul is a select landscape
Where charming masqueraders and bergamaskers go
Playing the lute and dancing and almost
Sad beneath their fantastic disguises.
All sing in a minor key
Of victorious love and the opportune life,
They do not seem to believe in their happiness
And their song mingles with the moonlight,
With the still moonlight, sad and beautiful,
That sets the birds dreaming in the trees
And the fountains sobbing in ecstasy,
The tall slender fountains among marble statues.*

Beau Soir

Paul Bourget (1852-1935)

Lorsque au soleil couchant les rivières sont roses,
Et qu'un tiède frisson court sur les champs de blé,
Un conseil d'être heureux semble sortir des choses
Et monter vers le cœur troublé ;

Un conseil de goûter le charme d'être au monde,
Cependant qu'on est jeune et que le soir est beau,
Car nous nous en allons comme s'en va cette onde :
Elle à la mer, — nous au tombeau !

Fair Evening

*When rivers are pink in the setting sun,
And a slight shiver runs through fields of wheat,
A suggestion to be happy seems to rise up from all things
And ascends toward the troubled heart ;*

*A suggestion to taste the charms of the world
While one is young and the evening is fair,
For we are on our way just as this wave is:
It is going to the sea, — and we, to the grave!*

Quote from La Nuit de Mai

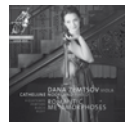
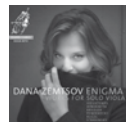
Alfred de Musset (1810-1857)

Poète, prends ton luth; le vin de la jeunesse
Fermente cette nuit dans les veines de Dieu.

*Poet, take up your lute; the wine of youth
this night is fermenting in the veins of God.*

Discography

Dana Zemtsov

(...) the colour and range of expression that Zemtsov elicits from her instrument is astonishing. (...) SA-CD.net

CCS 35714

Enigma

Vieuxtemps, Hindemith, Kreisler, Penderecki, Kugel, Stravinsky

CCS 37215

Romantic Metamorphoses

Vieuxtemps, Zemtsov, Bloch, Bizet
with Cathelijne Noorland, piano

CCS 41018

Essentia

Bartók, Kugel, Paganini, Bloch, Brahms
with Estonian Symphony Orchestra and
Daniel Raiskin, conductor

Anna Fedorova

(...) Most pertinently, 'poetic' is the best description for all of Fedorova's playing. (...) BBC MUSIC MAGAZINE

CCS 41318

Four Fantasies

Schumann, Beethoven, Scriabin, Chopin

CCS 42219

Storyteller

Chopin, Liszt, Scriabin

CCS 42620

Rachmaninoff

Piano Concerto No. 1

Preludes

Rhapsody on a Theme of Paganini
with Sinfonieorchester St. Gallen,
Modestas Pitrenas, conductor

Colophon

Production

Channel Classics Records

Producer

Jared Sacks

Recording engineer, editing, mastering

Jared Sacks

Cover design

Ad van der Kouwe, Manifesta, Rotterdam

Cover photo

Arjen Ottema

Photo's recording session

Jonas Sacks

Liner notes

Clemens Romijn

Translation

Stephen Taylor

Recording location

MCO studios, Hilversum

Recording date

June 2019

Technical information

Microphones

Bruel & Kjaer 4006, Schoeps

Digital converter

Horus / Merging Technologies (DSD256)

Editing software

Pyramix Workstation / Merging Technologies

Cables*

Van den Hul

Mixing board

Rens Heijnis, custom design

Mastering Room

Speakers

Grimm LS1

Cables*

Van den Hul

*exclusive use of Van den Hul 3T cables

www.channelclassics.com

www.danazemtsov.com

www.annafedorova.com

April 2020

Dear Sir / Madam,

Thank you for purchasing '*Silhouettes*'. I hope you are enjoying the recording. Keep an eye out for future releases with Dana Zemtsov and Anna Fedorova.

For a 25% Discount coupon code I invite you to sign up at our new website via this page: channelclassics.com/welcome

On the website you will find the complete catalogue of the 400+ recordings that I made over the past 30 years with the Channel Family of Artists including Rachel Podger, Florilegium, Iván Fischer, Budapest Festival Orchestra, Thomas Oliemans, Rosanne Philipens, Amsterdam Sinfonietta, Ragazze Quartet and many others.

Best wishes,
Jared Sacks

Founder, Producer, Engineer at Channel Classics Records

Silhouettes

DANA ZEMTSOV VIOLA ANNA FEDOROVA PIANO

Rebecca Clarke 1886-1979

Sonata for Viola & Piano (1919)

1	<i>Impetuoso</i>	8.46
2	<i>Vivace</i>	4.40
3	<i>Adagio-Allegro</i>	4.00

Claude Debussy 1862-1918

transcription: E. Strakhov

4	<i>La Plus que Lente</i> (1910)	4.35

Arne Werkman *1960

Suite for Viola and Piano, op.51
(2007)

5	<i>Allemande</i>	2.50
6	<i>Branle</i>	2.13
7	<i>Pavane</i>	4.51
8	<i>Tarantella</i>	2.30

Claude Debussy

transcription: V. Borisovsky

9	<i>Clair de Lune</i> (1890/1905)	4.24

Darius Milhaud 1892-1974

Sonata No.1 Op. 240 for Viola
and Piano (1944)

10	<i>Entrée</i>	3.09
11	<i>Française</i>	2.26
12	<i>Air</i>	1.33
13	<i>Final</i>	2.45

George Enescu 1881-1955

14	<i>Concert Piece for Viola
and Piano</i> (1906) | 9.14 |
|----|---|------|

Claude Debussy

transcription: A. Grechaninov

15	<i>Beau Soir</i> (1878)	2.22

Total time: 71.45